

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)
2004. november 30.*

A T-173/03. sz. ügyben,

Anne Geddes (lakóhelye: Auckland [Új-Zéland]), képviseli: G. Farrington solicitor)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: E. Dijkema és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. február 13-i (ügyszám: R 839/2001-4), a NURSERYROOM szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozásáról szóló határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Papasavvas bírák,
hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 19-én benyújtott keresetlevelére,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. augusztus 8-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2004. szeptember 22-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2000. szeptember 21-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a NURSERYROOM szómegjelölés volt.

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti következő osztályokba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:
 - 16. osztály: „könyvek, papíráruk, kártyák”;

 - 18. osztály: „pelenkatartó táska”;

 - 21. osztály: „tányérok és csészék”;

 - 25. osztály: „sapkák, babacipők, babaruhák, cipők, csecsemőruházat”;

 - 28. osztály: „plüssjátékok, forgójátékok”.

- 4 2001. július 26-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 38. cikke, valamint 7. cikkének (1) bekezdése b) és c) pontja alapján elutasította a kérelmet azzal az indokolással, hogy a bejelentett megjelölés az érintett áruk rendeltetését illetően leíró jellegű.

5 Az elbíráló határozata ellen a felperes 2001. szeptember 19-én fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz.

6 2003. február 13-i határozatával (R 839/2001-4. sz. ügy, a továbbiakban: megtámadott határozat) a negyedik fellebbezési tanács azzal az indoklással utasította el a fellebbezést, hogy a bejelentett megjelölés sem az érintett áruk rendeltetését, sem a címzett fogyasztói kört illetően nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és ezért a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése c) pontjába ütközik.

A felek kérelmei

7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— utalja az ügyet újból az elbíráló elé.

8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— utasítsa el a keresetet;

— kötelezze a felperest az eljárási költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

- 9 A felperes szerint a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját, amikor úgy ítélte meg, hogy a bejelentett megjelölés a szóban forgó áruk rendeltetését, vagy más módon, egyik jellemzőjét jelöli meg, azaz hogy ezen árukat szokásosan a gyerekszobában vagy gyermekgondozóban (nursery room) használják.
- 10 A bejelentett megjelölést alkotó „nursery” és a „room” szavak egyszerű elemzése kimutatja, hogy jelen megjelölés egésze nem áll közvetlen kapcsolatban a szóban forgó termékekkel, nem jelzi a termékek rendeltetését, sem pedig különösen azt, hogy ezeket gyerekszobában vagy -gondozóban („nursery room”) használnák. A „nursery room” kifejezésnek nincsen egyértelmű jelentése. Ezen túlmenően ez a kifejezés azt sugallja, hogy ezek a termékek kisgyermek számára készültek. Ez a kifejezés kétségtelenül sugalmazó, nem pedig leíró jellegű fogalom. A bejelentett megjelölés ezen áruk jellegét illetően önálló megkülönböztető képességgel bír.
- 11 A felperes szerint a fellebbezési tanács nem vette kellőképpen figyelembe az általa felvetett kérdéseket.
- 12 Az OHIM az előző pontban említett kifogással kapcsolatban kifejti, hogy a felperes kizárólag a fellebbezési tanácsnak a fellebbezési jogalapról kialakított álláspontját vitatja. Amennyiben az Elsőfokú Bíróság ezt a kifogást a 40/94 rendelet 73. cikkének megsértésére alapított jogalapként értékelné, úgy az OHIM azon az állásponton van, hogy a megtámadott határozatot szabályszerűen indokolták.

- 13 Az OHIM nézete szerint a felperes tévedett, amikor a megtámadott határozatban a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásának igazolására két különböző indokot talált.
- 14 Az OHIM kifejti, hogy a NURSERYROOM megjelölést alkotó szavak lehetővé teszik, hogy az érintett vásárlóközönség egyértelműen ezen áruk rendeltetéséről alkosson magában képet. Ezeknek a szavaknak az összekapcsolását gyakran egyértelműen gyermekek számára szolgáló szoba leírására használják. Vitathatatlan, hogy a szóban forgó áruk némelyike speciálisan csecsemők vagy kisgyermekek javát szolgálja, és a felperes a többi áru tekintetében sem zárta ki az ilyen rendeltetést. Az OHIM szerint a „nurseryroom” kifejezés nem mutat fel önállóan kitalált vagy alkotói jelleget. Ezt a kifejezést az általános nyelvtani szabályok alapján alkották meg, és a szavak puszta egybeírása még nem elegendő ahhoz, hogy elvegye a kifejezés leíró jellegét. Az OHIM úgy ítéli meg, hogy a végső fogyasztók – azaz csecsemők és kisgyermekek — hallgatóságos megjelölése lényeges jellemzője ezeknek az áruknak. Ez a magyarázat arra, hogy a különböző fajtájú áruk egy helyen kerülnek értékesítésre. A „nurseryroom” kifejezés ezért döntő befolyással bír a vásárlók döntésére. A tárgyaláson az OHIM azt a nézetet képviselte, hogy a lajstromozás elutasítása azért is indokolt, mert a C-363/99. sz. Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-1619., 0. o.) 102. pontjában a Bíróság kimondta, nincs jelentősége annak, hogy gazdaságilag lényeges-e a megjelöléssel leírt tulajdonság.
- 15 Az OHIM szerint a felperes második kérelme nem elfogadható, mivel az Elsőfokú Bíróság nem adhat utasítást az OHIM-nak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 16 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban az a megjelölés, amely „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból

áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használnak.”

- 17 Azt, hogy egy megjelölés leíró jellegű-e, egyrészt azon árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel kell megítélni, amelyek vonatkozásában a lajstromozást kérték, másrészt figyelemmel arra is, milyen képet alkot róla az érintett fogyasztói kör.
- 18 A szóban forgó ügyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem határozta meg kifejezetten az érintett fogyasztói kört. Mivel a bejelentett megjelölés angol nyelvű szavakból áll, a fellebbezési tanács vizsgálata is ezen a nyelven folyt, a felperes további észrevétele hiányában, megállapítható, hogy a fellebbezési tanács hallgatólagosan ugyan, de kétségtelenül abból indult ki, hogy az érintett fogyasztói kör átlagos angol nyelvű fogyasztókat ölel fel.
- 19 A Bíróságnak a C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítélete értelmében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján akkor is el kell utasítani egy szómegjelölés védjegyként történő lajstromozását, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások egy jellemzőjét (32. pont).
- 20 Következésképpen azt kell vizsgálni, hogy az érintett fogyasztói kör számára van-e közvetlen és konkrét összefüggés a szóban forgó szómegjelölés és az érintett áruk között (lásd legutóbb az Elsőfokú Bíróságnak a T-311/02. sz., Lissotschenko és Hentze kontra OHIM [LIMO] ügyben 2004. július 20-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2957., 0. o.] 30. pontját, valamint az ott idézett ítélkezési gyakorlatot).

- 21 Nem vitatott, hogy a „nursery room” kifejezés csecsemők vagy kisgyermekek számára rendelt helyet jelöl. Ezenkívül megállapítandó, hogy a szóban forgó megjelölés e két szó – angol nyelvtani szabályoknak megfelelő szórendben történő – egybeírásaként nem kelt a szavak értelmét vagy jelentését megváltoztató, attól a benyomástól elegendően eltérő képzetet, amelyet a szavak pusztá egymás mellett állása kelt (vö. értelemszerűen a Bíróságnak a Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítéletének, l. fent a 14. pontban, 98. és 99. pontját).
- 22 Az érintett áruk némelyike kizárólag csecsemőknek vagy kisgyermekeknek való. Ez a helyzet a pelenkatartó táskákkal, a babacipőkkel, a baba- és csecsemőruházattal, valamint a plüssállatokkal. A többi áru, úgymint könyvek, papíráruk, kártyák, tányérok, csészek, sapkák, cipők és forgójátékok olyan árucsoportokat fognak át, amelyek formájuk, méretük vagy külső megjelenésük alapján speciálisan csecsemők vagy kisgyermekek számára készültek.
- 23 A szóban forgó megjelölés közvetlen jelentésében kétségtelenül azt a helyet írja le, ahol ez a személycsoport található. Azonban ezt a jelentést a védjegybejelentésben megnevezett árukkal összefüggésben kell vizsgálni (l. fent a 17. pontban). Ebből a nézőpontból a szóban forgó szómegjelölés tökéletesen alkalmas olyan áruk megjelölésére, amelyeket egy „nursery”-ben, és így csecsemőkkel és kisgyermekkel kapcsolatban használhatnak. Mivel valamennyi szóban forgó áru kizárólag vagy lehetségesen ezen használói kört szolgálja, az érintett fogyasztói kör könnyen teremt közvetlen és konkrét kapcsolatot a megjelölés és a szóban forgó áruk között. A felperes által felhozott tény, miszerint az említett áruk természetesen „nursery”-n kívüli használatra is alkalmasak, nem vonja kétségbe ezt a vélgövetkeztetést, mivel ez a lehetőség nem változtatja meg az átlagos fogyasztó felfogását a szóban forgó áruk rendeltetését illetően.
- 24 Ezért megállapítandó, hogy sem jogi, sem ténybeli tekintetben nem megalapozottak a felperes azon érvei, miszerint a fellebbezési tanács „nem vette kellőképpen figyelembe az általa felvetett kérdéseket”, illetve hogy a megtámadott határozat két

különböző indokon alapulna. Ezért nem lehet ezeket az érveket önálló kifogásnak tekinteni, és ezért ez nem változtat ezen a végkövetkeztetésen.

- 25 A fentiekből következően a fellebbezési tanács helyesen ítélte úgy, hogy a szóban forgó megjelölés az áruk és – tágabb értelemben – a végfelhasználók csoportja (csecsemők és kisgyermekek) tekintetében leíró jellegű (a megtámadott határozat 10. pontja).
- 26 Következésképpen el kell utasítani a felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapját.
- 27 Ebből következően a felperes azon kérelmét is el kell utasítani, melyben az ügy elbíráló elé történő visszautalását kéri.
- 28 Következésképpen a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 29 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. november 30-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök